

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH ŚLĄSKIE CENTRUM OPIEKI MEDYCZNEJ

DATA WYDANIA **09.08.2024 R.**

NR WYDANIA **I**

Dyrektor
Śląskiego Centrum Opieki Medycznej
dr n med Grzegorz Kubiak

Spis treści

Załącznik nr 1	1
Rozdział 1	4
Postanowienia ogólne	4
Rozdział 2	4
Objaśnienia terminów	4
Rozdział 3	8
Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci	8
Rozdział 4	8
Zasady zatrudniania personelu	8
Rozdział 5	10
Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi a personelem	10
Rozdział 6	11
Katalog zachowań zabronionych	11
Rozdział 7	12
Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego oraz osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń i informowanie odpowiednich instytucji	12
Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka	15
Rozdział 8	16
Zasady aktualizacji Standardów oraz zakres kompetencji osób odpowiedzialnych za przygotowanie członków personelu do ich stosowania	16
Rozdział 9	17
Obowiązki osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci	17
Rozdział 10	18
Zasady udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania	18
Rozdział 11	18
Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet	18
Rozdział 12	19
Zasady ochrony wizerunku małoletniego	19
Rozdział 13	19
Postanowienia końcowe	19
Załącznik nr 1	20
Załącznik nr 2	21
Załącznik nr 3	22
Załącznik nr 4	23
Załącznik nr 5	24
Załącznik nr 6	25
Załącznik nr 7	26

Rozdział 1 Postanowienia ogólne

§ 1

1. Standardy Ochrony Małoletnich w Śląskim Centrum Opieki Medycznej (dalej: SCOM) zostały opracowane w związku z obowiązkami prawnymi nałożonymi ustawą z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Niniejsze standardy ochrony małoletnich (dalej w skrócie jako „standardy”) określają w szczególności:
 - 1) zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich;
 - 2) katalog zachowań zabronionych;
 - 3) zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego;
 - 4) procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego;
 - 5) zasady przeglądu i aktualizacji standardów oraz zakres kompetencji osób odpowiedzialnych za przygotowanie członków personelu do ich stosowania;
 - 6) zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania;
 - 7) osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia;
 - 8) sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego;
 - 9) zasady ochrony wizerunku małoletniego
 - 10) zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.

Rozdział 2 Objaśnienia terminów

§ 2

3. Ilekroć w niniejszym dokumencie jest mowa o:
 - 1) Podmiot, podmiot leczniczy – każdy podmiot prowadzący działalność leczniczą w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej bez względu na formę prawną i źródło finansowania, świadczący usługi dzieciom lub działający na rzecz dzieci.

- 2) personelu – należy przez to rozumieć wszystkie osoby zatrudnione, współpracujące lub świadczące usługi w SCOM, które biorą udział w udzielaniu świadczeń zdrowotnych małoletnim lub mogą mieć kontakt z małoletnim bądź uczestniczą w procedurze zatrudniania, niezależnie od wykonywanego zawodu i podstawy prawnej udzielania świadczeń zdrowotnych lub wykonywania obowiązków służbowych;
- 3) kierownictwie/kierownik podmiotu leczniczego – należy przez to rozumieć dyrektora przychodni oraz wszelkie osoby mające uprawnienia decyzyjne w podmiocie leczniczym, niezależnie od nazwy ich funkcji;
- 4) małoletnim/ dziecko – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 roku życia;
- 5) opiekun dziecka – przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic¹ albo opiekun², rodzic zastępczy³, opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej bez opieki osób dorosłych)⁴
- 6) zgoda opiekuna – zgoda rodziców albo zgoda opiekuna, rodzica zastępczego lub opiekuna tymczasowego. Jednak w przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.
- 7) krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.
 - o Przemoc fizyczna wobec dziecka - jest to działanie bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa. O przemoc fizycznej mówimy zarówno w wymiarze jednorazowym, jak i powtarzającym się.
 - o przemoc psychiczna wobec dziecka - jest to przewlekła, nie fizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemoc fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemoc psychicznej zaliczamy m.in.:
niedostępność emocjonalną,

¹W rozumieniu art. 98 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

²W rozumieniu art. 155 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

³W rozumieniu art.122¹Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego

⁴W rozumieniu art. 25 Ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

zaniedbywanie emocjonalne,
relację z dzieckiem opartą na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem
niedostrzeżenie lub nieuznanie indywidualności dziecka,
niedostrzeżenie lub nieuznanie granic psychicznych między dzieckiem a
osobą odpowiedzialną,
nieodpowiednią socjalizację, demoralizację,
sytuacje, w których dziecko jest świadkiem przemocy.

- przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka) - jest to angażowanie dziecka poprzez osobę dorosłą lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming - strategie nie seksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja siły, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne np. wykorzystanie dziecka lub jego wizerunku do tworzenia materiałów przedstawiających seksualne wykorzystywanie tzw. CSAM (na przykład z wykorzystaniem oprogramowania). Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.
- zaniedbywanie dziecka - jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.
- przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying) - przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników.

Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a sprawcy bądź grupa sprawców mają przewagę nad pokrzywdzonym. Obejmuje:

przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie, zastraszanie),
przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),

przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),

przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów),

cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpisy w serwisie społecznościowym, rozpowszechnianie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę za pośrednictwem Internetu bądź urządzeń telekomunikacyjnych),

wykorzystanie seksualne - dotykание intymnych części ciała lub nakłanianie / zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,

przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np.

przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

- 8) osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci - pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka w podmiocie oraz ich aktualność.
- 9) osoba udzielająca wsparcia dziecku - pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu odpowiedzialny za opracowanie planu wsparcia dziecka i monitorowanie jego realizacji.
- 10) osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu - pracownik wyznaczony przez kierownictwo podmiotu odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.
- 11) dane osobowe dziecka - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, wizerunek.
- 12) standardach - należy przez to rozumieć niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich;
- 13) zatrudnieniu - należy przez to rozumieć nawiązanie współpracy z jakąkolwiek osobą na podstawie umowy o pracę, powołania, mianowania lub umowy cywilnoprawnej (w tym kontraktowej).

Rozdział 3

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 3

1. Obowiązek przestrzegania standardów ma każdy członek personelu oraz kierownictwo podmiotu leczniczego.
2. Pracownicy SCOM posiadają odpowiednią wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka i objawy krzywdzenia dzieci (także z wykorzystaniem technologii informatycznej i komunikacyjnej).
3. Personel podmiotu monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.
4. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka krzywdzenia dziecka personel podmiotu podejmuje działania profilaktyczne w zakresie swoich kompetencji i możliwości, np. podejmuje rozmowę z opiekunami, prowadzi edukację zdrowotną, przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do szukania dla siebie pomocy. Podjęte kroki należy odnotować w dokumentacji dziecka.
5. W sytuacji opisanej w punkcie 4, personel podmiotu omawia sytuację z przełożonym oraz osobą odpowiedzialną za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.
6. Dla potrzeb przeciwdziałania krzywdzeniu małoletnich, personel i kierownictwo podejmuje działania określone standardami również w sytuacji zaobserwowania lub powzięcia informacji o krzywdzeniu małoletniego przez dorosłe osoby trzecie lub przez innych małoletnich.
7. Wszyscy pracownicy i współpracownicy SCOM, którzy w związku z wykonywaniem służbowych obowiązków podjęli informację o krzywdzeniu dziecka lub inne informacje z tym związane, są zobowiązani do zachowania tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

Rozdział 4

Zasady zatrudniania personelu

§ 4

1. Przed zatrudnieniem jakiegokolwiek osoby, która będzie udzielać świadczeń zdrowotnych małoletnim lub będzie uczestniczyć w ich udzielaniu, będzie weryfikowana pod kątem niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości w Rejestrze Sprawców Przestępstw Na Tle Seksualnym.

2. W przypadku zatrudnienia cudzoziemca, należy przeprowadzić jego weryfikację pod kątem figurowania w rejestrach karalności państwa pochodzenia lub państwa, w którym osoba ta ostatnio zamieszkiwała, w zakresie przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości wg prawa polskiego lub odpowiadających im czynów zabronionych, sankcjonowanym prawem danego państwa.

Kierownik podmiotu leczniczego uprawniony jest ponadto do zobowiązania cudzoziemca do złożenia odpowiedniego oświadczenia o niekaralności.

3. Zatrudnić w SCOM można wyłącznie te osoby, które nie figurują w Rejestrze Sprawców Przestępstw Na Tle Seksualnym

4. Osoba przyjęta na stanowisko związane z pracą z dziećmi musi bezwzględnie podpisać następujące oświadczenia:

1) Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do jej przestrzegania - wzór stanowi **załącznik nr 1** do standardów.

2) Oświadczenie o zapoznaniu się z Zasadami bezpiecznych relacji i zobowiązań do ich przestrzegania – wzór stanowi **załącznik nr 2** do standardów.

6. Oświadczenia zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączony do umowy cywilnoprawnej.

7. Brak zgody na podpisanie któregośkolwiek dokumentu wymienionego w ust. 5 uniemożliwia nawiązanie z tą osobą jakiegokolwiek stosunku prawnego (zawarcie umowy o pracę/ współpracy).

8. Kierownik podmiotu leczniczego co najmniej raz do roku:

1) dokonuje przeglądu Rejestru Sprawców Przestępstw Na Tle Seksualnym, ustalając czy członek personelu, który udziela świadczeń zdrowotnych małoletnim lub uczestniczy w ich udzielaniu w podmiocie leczniczym, nie został wpisany do tego rejestru

9. W przypadku powzięcia informacji o:

- 1) wszczęciu lub prowadzeniu wobec członka personelu postępowania karnego o przestępstwa przeciwko wolności seksualnej, kierownik podmiotu leczniczego niezwłocznie odsuwa takiego członka od wszelkich form kontaktu z małoletnimi;
- 2) skazaniu członka personelu za takie przestępstwo, kierownik podmiotu leczniczego niezwłocznie rozwiązuje z nim umowę będącą podstawą zatrudnienia lub odwołuje go ze stanowiska.

Rozdział 5

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnimi a personelem

§ 5

1. Podstawową zasadą czynności podejmowanych przez personel oraz kierownictwo SCOM w kontaktach z małoletnimi jest działanie na rzecz ich dobra.
2. Członkowie personelu oraz kierownictwo:
 - 1) traktują małoletnich z empatią i szacunkiem, zachowując w kontakcie z małoletnimi spokój i cierpliwość, a także okazują zrozumienie dla ich trudności, problemów i potrzeb;
 - 2) dbają o przestrzeganie ich praw pacjenta;
 - 3) respektują ich prawo do opieki ze strony przedstawicieli ustawowych bądź opiekunów faktycznych;
 - 4) w miarę możliwości tłumaczą im o podejmowanych działaniach oraz dążą do uzyskania aprobaty na udzielani świadczenia zdrowotnego;
 - 5) dają możliwość wyrażania przez małoletniego swojego zdania oraz zapewniają małoletniemu prawo do bycia wysłuchanym.
3. Każda osoba zatrudniona w podmiocie leczniczym, która ma świadomość, iż małoletni doznał znęcania fizycznego, psychicznego lub wykorzystania seksualnego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności i taktu w kontaktach z tym małoletnim.
4. Jeżeli małoletni swoim postępowaniem dąży do nawiązania z członkiem personelu kontaktu fizycznego o potencjalnie niestosownym bądź nieadekwatnym charakterze, personel podejmuje odpowiednie, stanowcze działania, wyjaśniając z wycuciem małoletniemu konieczność zachowania granic strefy osobistej.
5. Na badanie małoletniego pacjenta należy uzyskać zgodę osoby uprawnionej według przepisów prawa polskiego, z zastrzeżeniem sytuacji nagłych.
6. Badanie małoletniego należy wykonać w obecności jego przedstawiciela ustawowego, opiekuna faktycznego, a gdy to nie jest możliwe, w obecności osoby z personelu.

7. Badanie małegoletniego może łączyć się z koniecznością rozebrania pacjenta, oglądania go, dotykania lub penetracji jam ciała wyłącznie w sytuacjach mających uzasadnienie medyczne.
8. Podczas badania okolic intymnych lub badań połączonych z potrzebą penetracji jam ciała należy zachować szczególny takt i umiar, tłumacząc w miarę możliwości najpierw potrzebę wykonania takich badań i ich planowany przebieg zarówno małegoletniemu pacjentowi, jak i obecnemu przy badaniu przedstawicielowi ustawowemu albo opiekunowi faktycznemu.
9. Podczas badania małegoletniego pacjenta należy zapewnić mu intymność adekwatną do jego wieku, potrzeb i oczekiwań.
10. W miarę możliwości kadrowych, badania małegoletniego pacjenta, które ingeruje w jego strefę intymną, dokonuje członek personelu tej samej płci.
11. Członkowie personelu zwracają uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia małegoletnich.
12. Kodeks bezpiecznych relacji pacjent – personel stanowi **załącznik nr 3** do niniejszego standardu.
13. Zasady relacji pacjent – personel w wersji skierowanej dla dzieci stanowi **załącznik nr 4** do niniejszego standardu.

Rozdział 6 Katalog zachowań zabronionych

§ 6

1. Zabrania się stosowania jakiegokolwiek formy lub postaci przemocy wobec małegoletnich (zarówno przemocy fizycznej, jak i werbalnej), polegającej w szczególności na stosowaniu kontaktu fizycznego o charakterze agresywnym, krytyki lub obraźliwego bądź dyskryminującego zachowania.
2. Zabrania się dotykania małegoletnich w sposób, który mógłby zostać nieprawidłowo zinterpretowany lub który wykracza poza uzasadnioną potrzebę medyczną.
3. Zabrania się prezentowania małegoletnim treści o charakterze erotycznym, pornograficznym bądź przemocowym.
4. Zabrania się wyśmiewania małegoletnich, poniżania ich lub etykietowania.
5. Kontakt fizyczny z małegoletnim nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy lub autorytetu.
6. Personel nie może kontaktować się bezpośrednio z małegoletnim z pominięciem jego przedstawiciela ustawowego.
7. Personel nie może nawiązywać kontaktów z małegoletnim w innej niż przewidziana udzielaniem świadczeń zdrowotnych formie.

Rozdział 7

Zasady i procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego oraz osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń i informowanie odpowiednich instytucji

§ 7

1. W przypadku zaobserwowania lub powzięcia informacji o:
 - 1) sytuacji przemocy bądź wykorzystania małoletniego – każdy członek personelu lub kierownictwa jest zobowiązany do natychmiastowej reakcji, zmierzającej do powstrzymania zachowań niedozwolonych i zapewnienia ochrony małoletniemu;
 - 2) zachowaniu rodzających podejrzenie przemocy bądź wykorzystania małoletniego każdy członek personelu lub kierownictwa jest zobowiązany do zgłoszenia ich kierownikowi podmiotu leczniczego;
 - 3) naruszenia standardów – każdy członek personelu lub kierownictwa jest zobowiązany do niezwłocznego zgłoszenia podejrzenia naruszeń kierownikowi podmiotu leczniczego.
2. Podejrzenie naruszenia standardów, w szczególności poprzez krzywdzenie małoletnich, należy zgłaszać do Zastępcy Dyrektora dra Radosława Kwiecińskiego lub Dyrektora, dra Grzegorza Kubiaka
3. Kierownik podmiotu leczniczego dąży do niezwłocznego wyjaśnienia sprawy zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez członka personelu, podejmując wszelkie niezbędne działania. Wszelkie podejmowane działania są dokumentowane przez kierownika podmiotu leczniczego.
4. Pracownik składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia do odpowiednich instytucji w zależności od rodzaju zgłaszanej sprawy:
 - 1) do prokuratury lub policji;
 - 2) do właściwego sądu rodzinnego;
 - 3) do przewodniczącego właściwego Zespołu Interdyscyplinarnego przesyłając formularz „Niebieska Karta – A”, przez co uruchamia procedurę w przypadku przemocy w rodzinie.
5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w ustępie poprzedzającym.
6. Dokumentację związaną z procedurą interwencji przechowuje się wraz z rejestrem. W dokumentacji medycznej pacjenta odnotowuje się, że dokumentacja związana z interwencją znajduje się w rejestrze.
7. **Załącznik nr 5** zawiera skrócony schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka

8. W miejscu udzielania świadczeń zdrowotnych w przestrzeni dostępnej dla pacjentów wywiesza się informację o ogólnopolskich telefonach pomocy dla osób pokrzywdzonych przestępstwami oraz przemocą w rodzinie:
- 1) ogólnopolski telefon dla osób pokrzywdzonych przestępstwem +48 222 309 900;
 - 2) Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” 800 120 002;
 - 3) Telefon Zaufania Dla Dzieci i Młodzieży 116 111.

§ 8

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych.

1. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci narażone na krzywdzenie, należy niezwłocznie poinformować numer alarmowy 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować numer alarmowy 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
3. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka należy sporządzić pisemne zawiadomienia, opisujące najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy lub nauki) i przesłać je do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
4. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony rodziców, opiekunów prawnych lub innych domowników:
 - 1) gdy zachowanie wobec dziecka stanowi przemoc domową⁵ należy wszcząć procedurę Niebieskie Karty poprzez przesłanie formularza „Niebieska Karta – A” do

⁵ Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę. Do wszczęcia procedury nie jest wymagana zgoda osoby doznającej przemocy ani osoby stosującej przemoc (Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 424 z późn. zm.).

- przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego właściwego ze względu na zamieszkanie osoby doznającej przemocy domowej w terminie 5 dni,
- 2) gdy zachowanie nie stanowi przemocy domowej, a dziecko doświadcza np. zaniedbania lub relacje w rodzinie są w inny sposób nieprawidłowe (np. rodzice są niewydolni wychowawczo) – należy wystąpić do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziny.
5. W przypadku, gdy doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka ze strony rodziców lub opiekunów prawnych należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka o wgląd w sytuację dziecka.

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu podmiotu lub innej osoby dorosłej

§ 9

1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować numer alarmowy 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
2. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
3. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, do przyjmowania zgłoszeń lub odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownictwo podmiotu lub inną osobę wskazaną przez kierownictwo.
5. Jeżeli zgłoszono podejrzenie krzywdzenia dziecka przez osobę z kierownictwa podmiotu, wówczas osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dziecka w podmiocie powiadamia o zgłoszeniu organ nadzorujący podmiot, a osoba odpowiedzialna za podejmowanie interwencji następnie podejmuje odpowiednią interwencję.
6. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury.
7. W przypadku, gdy dziecko doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę ze strony członka personelu:

- 1) W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka przełożony/inna osoba wskazana przez kierownictwo przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu,
 - 2) W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie,) i nadzoruje ich realizację.
8. W przypadku nie zastosowania się Personelu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu ukaranie pracownika oraz ponowne jego przeszkolenie.

Postępowanie w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony innego dziecka

§ 10

1. W przypadku podejrzenia, że osobą krzywdzącą dziecko jest inne dziecko (przemoc rówieśnicza), należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem poddawany krzywdzeniu i jego opiekunami. W miarę możliwości należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego oraz czy opiekunowie dziecka reagują na fakt krzywdzenia. Ustalenia są spisywane w notatce służbowej.
2. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy ze strony innego dziecka z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie, należy niezwłocznie poinformować numer alarmowy 112. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.
3. W przypadku, gdy ma miejsce podejrzenie o stosowanie wobec dziecka przemocy rówieśniczej, a opiekunowie nie podejmują działań zmierzających do zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, należy postępować jak w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony rodzica, opiekuna lub innych bliskich dorosłych (§14).
4. W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka – członka rodziny (rodzeństwo, dalsza rodzina) można wszcząć procedurę Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

Plan wsparcia dziecka

§ 11

1. Wobec dziecka, które doświadczyło krzywdzenia osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku opracowuje plan wsparcia.
2. Plan wsparcia powinien uwzględniać indywidualną sytuację dziecka, m.in. jego wiek, samopoczucie/obrażenia, charakter zdarzenia do jakiego doszło, sytuację rodzinną i zawierać wskazania dotyczące podjęcia przez podmiot działań, których celem jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa i poprawa jego dobrostanu, określenie źródła zagrożenia/krzywdzenia (opiekun lub inna osoba dorosła, personel podmiotu, inne dziecko), określenie czy istnieje zagrożenie dla dziecka.np.: sposoby odizolowania dziecka od sprawców krzywdzenia; wsparcie, jakie podmiot może zaoferować dziecku; przyjrzenie się czynnikom ryzyka krzywdzenia i podjęcie działań profilaktycznych; skierowanie dziecka i/lub jego opiekunów do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeżeli istnieje taka potrzeba.
3. Plan wsparcia powinien być opracowany w porozumieniu z opiekunami dziecka. W przypadku, gdy opiekun jest osobą krzywdzącą dziecko, wówczas plan należy opracować w porozumieniu z rodzicem niekrzywdzącym lub inną osobą bliską wskazaną przez dziecko.

Rozdział 8

Zasady aktualizacji Standardów oraz zakres kompetencji osób odpowiedzialnych za przygotowanie członków personelu do ich stosowania

§ 12

1. Za wdrożenie, monitorowanie przestrzegania, ocenę realizacji standardów oraz inne zadania określone w standardach odpowiedzialny jest kierownik podmiotu leczniczego.
2. Kierownik podmiotu wskazuje osoby odpowiedzialne za:
 - 1) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu/podejrzeniach krzywdzenia dziecka;
 - 2) organizację i udzielanie wsparcia małoletniemu wg planu wsparcia;
 - 3) prowadzenie interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka (w tym składanie zawiadomień o podejrzeniu przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadomienia sądu opiekuńczego oraz za wszczynanie procedury „Niebieska Karta”);
 - 4) standardy ochrony dzieci w podmiocie, w tym przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów.
3. Wykaz osób o których mowa w § 12 ust. 2 stanowi **załącznik nr 6** do standardów.

4. Kierownik podmiotu wprowadza papierowy rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego. Dostęp do rejestru ma kierownik podmiotu, osoba odpowiedzialna za standardy oraz osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń.
5. Rejestr o którym mowa w § 12 ust. 4 zawiera:
 - 1) wskazanie osoby zgłaszającej,
 - 2) wskazanie osoby podejrzanego o krzywdzenie (opiekun, członek personelu, inne dziecko, inna osoba),
 - 3) rodzaju podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wnioski o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskie Karty)
 - 4) daty interwencji.
6. Dokumenty zebrane i wytworzone w związku z podejrzeniem krzywdzenia dziecka przechowywane są wraz z rejestrem.
7. Kierownik podmiotu leczniczego nie rzadziej niż co dwa lata dokonuje przeglądu standardów w celu ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Wnioski z przeprowadzonej oceny należy udokumentować.
8. Członkowie personelu, małoletni lub ich przedstawiciele ustawowi mogą przekazywać swoje uwagi do standardów do kierownika podmiotu leczniczego.
9. Kierownik podmiotu leczniczego może sprawdzać znajomość standardów wśród personelu oraz organizować szkolenia z zakresu standardów.
10. Każdy nowo przyjęty członek personelu oraz raz na dwa lata każdy członek personelu pracujący z dziećmi przechodzi przeszkolenie w zakresie przypomnienia zasad i standardów ochrony dzieci.

Rozdział 9

Obowiązki osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci

§ 13

Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci należy:

- 1) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej podmiotu oraz na jego terenie;
- 2) przygotowanie personelu podmiotu do stosowania standardów przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w tych standardach;
- 3) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów w podmiocie do odpowiednich jednostek, personelu podmiotu oraz monitoring ich realizacji;

- 4) prowadzenie ewidencji członków personelu podmiotu, którzy zapoznali się ze standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w standardach;
- 5) przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z kierownictwem, personelem podmiotu oraz dziećmi i jeśli to możliwe - opiekunami dziecka;
- 6) regularne monitorowanie znajomości i przestrzegania przez personel placówki przyjętych standardów,
- 7) sprawdzanie i ocena skuteczności obowiązujących wytycznych i procedur,
- 8) proponowanie zmian w standardach mających na celu skuteczną ochronę dzieci przed krzywdzeniem,
- 9) organizowanie lub prowadzenie dla pracowników placówki cyklicznych szkoleń w zakresie obowiązujących standardów nie rzadziej niż raz na dwa lata, a także po każdej zmianie jej treści,
- 10) koordynowanie przygotowania Zasad bezpiecznych relacji między dziećmi, ich wdrażania, monitorowania i inicjowania zmian w ich treści odpowiadając w tym zakresie na potrzeby zgłaszane przez dzieci.
- 11) współpraca z pozostałymi osobami odpowiedzialnymi za wdrażanie, realizowanie, upowszechnianie i monitorowanie standardów ochrony dzieci w podmiocie.

Rozdział 10

Zasady udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zapoznania się z nimi i ich stosowania

§ 14

1. Standardy są dokumentem ogólnodostępnym. Standardy znajdują się:
 - 1) w rejestracji
 - 2) na stronie internetowej SCOM pod adresem: www.scom.slask.pl
2. Każdy małoletni lub przedstawiciel ustawowy małoletniego może otrzymać kopię standardów dostępnych w rejestracji do wglądu.

Rozdział 11

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

§ 15

SCOM nie zapewnia dostępu do sieci Internet dla Pacjentów ani gości.

Rozdział 12 Zasady ochrony wizerunku małoletniego

§ 16

1. Wizerunek małoletniego podlega ochronie.
2. Upublicznienie wizerunku małoletniego utrwalonego w jakiegokolwiek formie (tj. fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody przedstawiciela ustawowego tego małoletniego.
3. Jeżeli wizerunek małoletniego stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczne wydarzenie, zgoda przedstawiciela ustawowego na utrwalanie wizerunku małoletniego nie jest wymagana.
4. Wizerunek małoletniego utrwalony za pomocą kamer przemysłowych służących do rejestracji dźwięku lub obrazu na potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa osobom i mieniu znajdującym się w podmiocie leczniczym nie podlega upublicznieniu i nie wymaga zgody przedstawiciela ustawowego małoletniego do utrwalania jego wizerunku. Wykorzystanie utrwalonych w ten sposób materiałów ograniczone jest wyłącznie do pierwotnie określonych dla ich rejestracji celów.

Rozdział 13 Postanowienia końcowe

§ 17

1. Standardy względem osób zatrudnionych w SCOM mają moc regulacji wewnętrznych, do przestrzegania których są oni zobowiązani.
2. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia w zarządzeniu Dyrektora.
3. Ogłoszenie standardów odbywa się poprzez ich opublikowanie w formie określonej w § 14 ust. 1.
4. Kierownik podmiotu leczniczego uprawniony jest do dokonywania zmian standardów.
5. Zmienione standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia w sposób określony w § 14 ust. 1

(miejscowość, data) r.

**OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ ZE
STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNICH
W SP ZOZ MIEJSKO GMINNYM OŚRODKU ZDROWIA
W SOŚNICOWICACH**

Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że zapoznałem/am się ze Standardami Ochrony Małoletnich w SCOM oraz zobowiązuje się do ich stosowania i przestrzegania.

Czytelny Podpis

**OŚWIADCZENIE O ZOBOWIĄZANIU DO PRZESTRZEGANIA
ZASAD BEZPIECZNYCH RELACJI DOROSŁY - DZIECKO**

Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że zapoznałem/am się z ZASADAMI BEZPIECZNYCH RELACJI DOROSŁY - DZIECKO oraz zobowiązuje się do ich stosowania i przestrzegania.

Czytelny Podpis

Kodeks Bezpiecznych Relacji Personel - Dziecko-pacjent

Jako Śląskie Centrum Opieki Medycznej przyjęliśmy zasady bezpiecznego kontaktu wynikające z ustawowego obowiązku wdrożenia Standardów Ochrony Małoletnich. Stanowią one zbiór zasad, których poszanowanie deklarujemy jako pracownicy przychodni.

Mały pacjent ma prawo, aby rodzice/opiekunowie towarzyszyli mu podczas leczenia i korzystali ze świadczeń

medycznych zawsze, gdy tego potrzebuje. W kontakcie z dzieckiem-pacjentem i jego rodzicami lub opiekunami, pracownicy przychodni wykazują: życzliwość, empatię i szacunek; wrażliwość kulturową; postawę nieoceniającą.

PRAWO DO INFORMACJI

1. Zanim zaopiekujesz się małym pacjentem, przedstaw się i powiedz kim jesteś.
2. Przekazuj dziecku informację w sposób dostosowany do jego wieku przy użyciu prostego języka, informuj o tym, co roisz i co się z nim dzieje/ będzie dziać. Sprawdź, czy dziecko rozumie, co się będzie działo i jakie będą skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
3. Upewnij się, czy dziecko wie, że może zawsze zadawać pytania osobom z personelu.
4. W komunikacji z dzieckiem-pacjentem zachowaj uczciwość mów prawdę i zwracaj uwagę innym członkom personelu na mówienie dzieciom prawdy. Zawsze uwzględniaj kontekst (wiek, sytuację i poziom rozwoju dziecka).
5. Korzystaj z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje.

ZAPEWNIENIE MAŁYM PACJENTOM SPRAWCZOŚCI

1. Zwracaj się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko.
2. Pamiętaj, że to dziecko jest podmiotem Twoich działań. Nie rozmawiaj z rodzicem/opiekunem, jakby dziecko było nieobecne podczas rozmowy
3. W miarę możliwości konsultuj z dzieckiem kwestie pozamedyczne, o których wiesz, że danie dziecku wyboru nie będzie miało wpływu na jakość leczenia i przedstawiaj mu opcje do wyboru.
4. Uszanuj prawo dziecka do zmiany nastroju, zmiany zadania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem. .

POSZANOWANIE INTYMNOŚCI DZIECKA

1. Podczas badania medycznego odsłaniaj ciało dziecka partiami. W trakcie badania dziecka powinien towarzyszyć rodzic/ opiekun lub inna osoba z personelu.
2. Kontakt fizyczny z dzieckiem niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz, pogłaszczesz, czy weźmiesz na kolana dziecko, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj je czy tego potrzebuje.

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI/OPIEKUNAMI

1. Informuj dziecko i rodziców/opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Podkreślaj znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów. Zachęcaj do czytania informacji.
2. Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
3. Współpracuj z rodzicami/opiekunami w przygotowaniu i uspokajaniu dziecka, spytaj co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie a na co pozytywnie.

OCHRONA DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

1. W sytuacji, gdy widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj!
2. W sytuacji gdy rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela mu nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
3. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica/opiekuna budzi twój niepokój, poproś inną osobę z personelu o obecność podczas badania/wizyty.

NIGDY !

1. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj danych osobowych ani wrażliwych.
2. Nie omawiaj sytuacji dziecka ponad jego głowia, ignorując jego obecność.
3. Nie ograniczaj możliwości pobytu u rodzica przy dziecku. Nie ignoruj tego, że rodzic/ opiekun dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
4. Nie strasz dziecka i nie szantażuj w celu nakłonienia do współpracy.
5. Nie ignoruj i nie bagatelizuj odczuć dziecka: strachu, lęku przed bólem, niepewności co do nowej sytuacji.
6. Nie mów nieprawdy np. mówiąc, że nie będzie bolało, kiedy wiesz że może boleć.
7. Nie wyciągaj pochopnych wniosków o dziecku i rodzinie, jeśli nie są uzasadnione profesjonalną wiedzą i oceną.
8. Nie dopuszczaj do sytuacji, w których dzieci-pacjenci i ich rodzice/opiekunowie czują się dyskryminowani lub otrzymują niższy standard opieki.
9. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecko-pacjenta ani jego rodziców/opiekunów.

ZASADY RELACJI PACJENT – PERSONEL SKIEROWANE DO DZIECI

JESTEŚ DLA NAS WAŻNY !

- czyli co robimy abyś jako pacjent czuł się u nas najlepiej !

Cześć ! Nasz ośrodek nazywa się Śląskie Centrum Opieki Medycznej – wiem strasznie długa nazwa, dlatego umówmy się, że będziemy mówić w skrócie ośrodek zdrowia.

W naszej pracy kierujemy się różnymi zasadami i nie wszystkie dotyczą tylko leczenia czym się w głównej mierze zajmujemy. Te, które czytasz są skierowane do dzieci. Wyjaśnimy Ci w nich, co będziemy robić, abyś czuł/a się dobrze jako nasz pacjent.

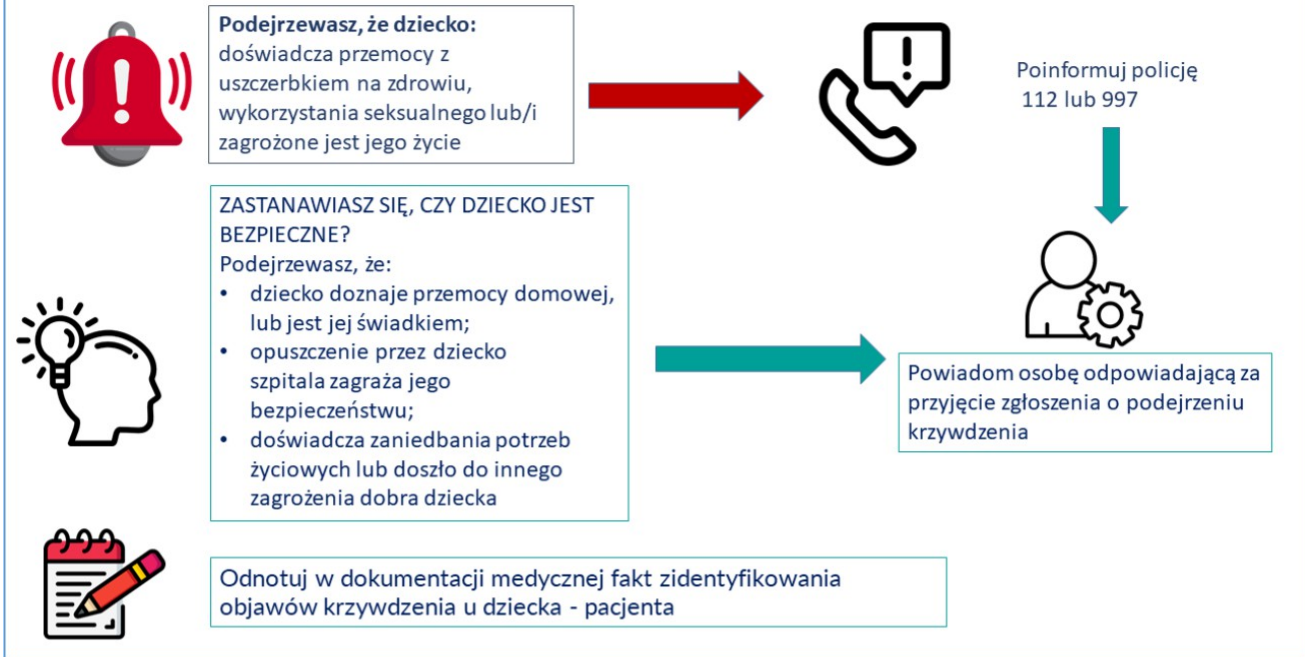
Pamiętaj, że:

1. Możesz nam powiedzieć, jak powinniśmy się do Ciebie zwracać.
2. Masz prawo wiedzieć, jak nazywa się osoba, która Cię leczy i czym się zajmuje. Jeśli sama zapomni się przedstawić, możesz ją o to spytać.
3. Jeżeli czegoś nie rozumiesz lub nie wiesz, na czym polega Twoje leczenie, w jaki sposób przebiegać będzie diagnostyka, a chcesz się tego dowiedzieć – pytaj śmiało! Postaramy się to wyjaśnić.
4. Będziemy Cię traktować z szacunkiem. Nie będziemy Ci mówić, że nie boli, jeśli może zaboлеć.
5. Chcemy, żebyś zawsze czuł/czuła, że Twoje zdrowie, potrzeby i uczucia są dla nas ważne. Jeśli chciał/a/byś powiedzieć nam o tym, co Ci się podoba lub nie podoba w naszym zachowaniu – zrób to, postaramy się wysłuchać Cię z uwagą.
6. Będziemy starali się badać delikatnie i dać czas na oswojenie się z sytuacją. Czasem może to jednak nie być możliwe, jeżeli będziemy musieli udzielić tej pomocy szybko z uwagi na Twoje zdrowie.
7. Jeżeli potrzebujesz przytulenia lub pocieszenia, możesz nas o to poprosić. Nie zawsze będziemy mogli dać Ci tyle czasu, ile potrzebujesz, ale będziemy się starać.
8. Będziemy starali się pytać o zdanie w sprawach, w których możemy dać Ci wybór.

O CZYM WARTO JESZCZE WIEDZIEĆ.

Jeżeli wydarzyło się coś, co Cię niepokoi, ktoś skrzywdził lub przekroczył Twoje granice, możesz o tym powiedzieć pracownikowi ośrodka zdrowia (np. lekarzowi, pielęgniarce, rejestratorce) i poprosić o pomoc. Postaramy się rozwiązać ten problem w taki sposób, abyś był/a bezpieczny/a.

Przykładowy schemat powiadamiania o podejrzeniu krzywdzenia dziecka

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna – osoba odpowiedzialna za prowadzenie interwencji

W przypadku podejrzenia, że dziecko:

doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie:

1. Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od rodzica/opiekuna podejrzanego o krzywdzenie.
2. Jeśli nie zrobiła tego inna osoba, zawiadom policję pod nr 112 lub 997.
3. Powiadom niekrzywdzącego rodzica/opiekuna dziecka.
4. sporządź pisemne zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

doznaje przemocy domowej, lub jest jej świadkiem: rozpocznij procedurę Niebieskie Karty poprzez wypełnienie formularza Niebieska Karta – A.

doświadcza zaniedbania potrzeb życiowych lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka, a także gdy zachowanie rodziców/opiekunów nie stanowi przemocy domowej lub nie jest jasne, jak je zakwalifikować – należy wystąpić do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka z wnioskiem o wgląd w sytuację dziecka

W przypadkach niejasnych lub wątpliwych skonsultuj sprawę z doświadczonym współpracownikiem/współpracowniczką. Osoba odpowiedzialna za interwencję może rozmawiać z osobami zaangażowanymi, w tym dzieckiem, osobą podejrzaną o krzywdzenie i świadkami.

Należy pamiętać o planie wsparcia dla dziecka pokrzywdzonego!

Lp.	Obszar odpowiedzialności	Imię i nazwisko / funkcja	Dane kontaktowe
1.	Przygotowanie personelu do stosowania standardów ochrony dzieci monitorowanie przestrzegania standardów ochrony dzieci	Dr Radosław Kwieciński Zastępca Dyrektora	✉ kwiecinski@heartcare.pl ☎ 603 441 753
2.	Przyjmowanie zgłoszeń	<i>Dr Maja Kwiecińska, Kierownik Por. Stom.</i> <i>Karolina Magiera, rejestratorka</i>	✉ nzoz@heartcare.pl diet.reha.kps@gmail.com
3.	Uruchamianie interwencji	Dr Radosław Kwieciński, z-ca Dyrektora Dr Grzegorz Kubiak, Dyrektor	
4.	Koordinacja wsparcia udzielanego dziecku	Dr Radosław Kwieciński Dr Grzegorz Kubiak	☎ 603 241 753 📞 794 003 702

Umieszczamy poniżej dokument do wydrukowania – NIEBIESKA KARTA – A, wypełniany, przez osobę, która nabrała podejrzeń, co do występowania przemocy domowej. Wypełnioną Kartę należy za pośrednictwem Rejestracji lub Kierownika Poradni przekazać do Dyrekcji. Dyrekcja zobowiązana jest do niezwłocznego przesłania dokumentu do jednostki Policji.

Dołączamy również dokument NIEBIESKA KARTA – B, będący informacją o możliwości pomocy, dla osób doświadczających przemocy domowej. Załączamy wersje w 4 językach: polskim, angielskim, rosyjskim i ukraińskim.

Wyżej wymienione dokumenty będą znajdować się na komputerach w rejestracji, lub bezpośrednio w gabinetach lekarskich, tak, aby w każdej lokalizacji jednostek SCOM, znajdował się przynajmniej jeden komputer z tymi dokumentami.

WZÓR

.....
(miejscowość, data)

.....
.....
nazwa i adres podmiotu, w którym
jest zatrudniona osoba wypełniająca
formularz „Niebieska Karta – A”

„NIEBIESKA KARTA – A”

W związku z powzięciem uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia przez świadka przemocy domowej ustala się, co następuje:

I. DANE OSOBY/OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ

Dane	Osoba 1 doznająca przemocy domowej	Osoba 2 doznająca przemocy domowej	Osoba 3 doznająca przemocy domowej
Małoletni (Tak/Nie) ¹⁾			
Imię i nazwisko			
Imiona rodziców			
Wiek			
PESEL ²⁾			
Nazwa i adres miejsca pracy/ nazwa i adres placówki oświatowej, do której uczęszcza małoletni			
<i>Adres miejsca zamieszkania:</i>			
Kod pocztowy			
Miejscowość			
Gmina			
Województwo			
Ulica			
Nr domu/nr lokalu			
Telefon lub adres e-mail			
<i>Adres miejsca pobytu (jeżeli jest inny niż adres miejsca zamieszkania):</i>			
Kod pocztowy			
Miejscowość			
Gmina			
Województwo			
Ulica			
Nr domu/nr lokalu			
<i>Stosunek pokrewieństwa, powinowactwa lub rodzaj relacji z osobą stosującą przemoc domową: (np. żona, była żona, partner, były partner, córka, pasierb, matka, teść)¹⁾</i>			

Uwaga! W przypadku większej niż 3 liczby osób doznających przemocy dołącz kolejną kartę zawierającą Tabelę I

II. LICZBA MAŁOLETNI W ŚRODOWISKU DOMOWYM, W KTÓRYM PODEJRZEWA SIĘ STOSOWANIE PRZEMOCY DOMOWEJ

III. DANE OSOBY/OSÓB STOSUJĄCYCH PRZEMOC DOMOWĄ

Dane	Osoba 1 stosująca przemoc domową	Osoba 2 stosująca przemoc domową
Imię i nazwisko		
Imiona rodziców		
Wiek		
PESEL ²⁾		
<i>Adres miejsca zamieszkania:</i>		
Kod pocztowy		
Miejscowość		
Gmina		
Województwo		
Ulica		
Nr domu/nr lokalu		
Telefon lub adres e-mail		
<i>Adres miejsca pobytu (jeżeli jest inny niż adres miejsca zamieszkania):</i>		
Kod pocztowy		
Miejscowość		
Gmina		
Województwo		
Ulica		
Nr domu/nr lokalu		
Sytuacja zawodowa, w tym nazwa i adres miejsca pracy		
<i>Stosunek pokrewieństwa, powinowactwa lub rodzaj relacji z osobą doznającą przemocy domowej: (np. żona, była żona, partner, były partner, córka, pasierb, matka, teść)¹⁾</i>		

IV. CZY OSOBA STOSUJĄCA PRZEMOC DOMOWĄ ZACHOWYWAŁA SIĘ W NASTĘPUJĄCY SPOSÓB (zaznacz w odpowiednim miejscu znak X):

Osoby/formy przemocy domowej	Osoba 1 stosująca przemoc			Osoba 2 stosująca przemoc		
	wobec Osoby 1 doznającej przemocy	wobec Osoby 2 doznającej przemocy	wobec Osoby 3 doznającej przemocy	wobec Osoby 1 doznającej przemocy	wobec Osoby 2 doznającej przemocy	wobec Osoby 3 doznającej przemocy
Przemoc fizyczna ³⁾ <i>bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie, obezwładnianie i inne (wymień jakie)</i>						
Przemoc psychiczna ³⁾ <i>izolowanie, wyzywanie, ośmieszanie, grożenie, krytykowanie, poniżanie i inne (wymień jakie)</i>						
Przemoc seksualna ³⁾ <i>zmuszanie do obcowania płciowego, innych czynności seksualnych i inne (wymień jakie)</i>						
Przemoc ekonomiczna ³⁾ <i>niełożenie na utrzymanie osób, wobec których istnieje taki obowiązek,</i>						

<i>niezaspokajanie potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych oraz ich sprzedawanie i inne (wymień jakie)</i>						
Przemoc za pomocą środków komunikacji elektronicznej³⁾ <i>wyzywanie, straszenie, poniżanie osoby w Internecie lub przy użyciu telefonu, robienie jej zdjęcia lub rejestrowanie filmów bez jej zgody, publikowanie w Internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które ją obrażają lub ośmieszają, i inne (wymień jakie)</i>						
Inne³⁾ <i>zaniechanie, niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych, psychicznych i innych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności lub wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków i inne (wymień jakie)</i>						

V. CZY OSOBA DOZNAJĄCA PRZEMOCY DOMOWEJ ODNIOŚŁA USZKODZENIA CIAŁA? (TAK/NIE)¹⁾

Osoba 1 doznająca przemocy	Osoba 2 doznająca przemocy	Osoba 3 doznająca przemocy

Uwaga! W przypadku większej niż 3 liczby osób doznających przemocy dołącz kolejną kartę zawierającą Tabelę V

VI. CZY W ŚRODOWISKU DOMOWYM BYŁA W PRZESZŁOŚCI REALIZOWANA PROCEDURA „NIEBIESKIE KARTY”?

tak (kiedy?gdzie?)

nie

nie ustalono

VII. CZY W ŚRODOWISKU DOMOWYM AKTUALNIE JEST REALIZOWANA PROCEDURA „NIEBIESKIE KARTY”?

tak

nie

nie ustalono

VIII. CZY OSOBA STOSUJĄCA PRZEMOC DOMOWĄ POSIADA BROŃ PALNĄ?

tak

nie

nie ustalono

IX. CZY OSOBA DOZNAJĄCA PRZEMOCY DOMOWEJ CZUJE SIĘ BEZPIECZNIE? (TAK/NIE)¹⁾

Osoba 1 doznająca przemocy	Osoba 2 doznająca przemocy	Osoba 3 doznająca przemocy

Uwaga! W przypadku większej niż 3 liczby osób doznających przemocy dołącz kolejną kartę zawierającą Tabelę IX

X. ŚWIADKOWIE STOSOWANIA PRZEMOCY DOMOWEJ

ustalono - wypełnij tabelę

nie ustalono

Dane	Świadek 1	Świadek 2	Świadek 3
Imię i nazwisko			
Wiek			
<i>Adres miejsca zamieszkania:</i>			
Kod pocztowy			
Miejscowość			
Gmina			

Województwo			
Ulica			
Nr domu/nr lokalu			
Telefon lub adres e-mail			
<i>Stosunek świadka do osób, wobec których są podejmowane działania w ramach procedury „Niebieskie Karty” (np. członek rodziny, osoba obca)¹⁾</i>			

XI. DZIAŁANIA INTERWENCYJNE PODJĘTE WOBEC OSOBY STOSUJĄCEJ PRZEMOC DOMOWĄ
(zaznacz w odpowiednim miejscu znak X):

Działanie		Osoba 1 stosująca przemoc	Osoba 2 stosująca przemoc
Badanie na zawartość alkoholu (wynik)			
Doprowadzenie do wytrzeźwienia			
Doprowadzenie do policyjnego pomieszczenia dla osób zatrzymanych	na podstawie art. 15a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.)		
	na podstawie art. 244 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.)		
Zatrzymanie w izbie zatrzymań jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej			
Powiadomienie organów ścigania			
Wydanie nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia			
Wydanie zakazu zbliżania się do wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia			
Zakaz zbliżania się osoby stosującej przemoc domową do osoby dotkniętej taką przemocą na określonej w metrach odległość			
Zakaz kontaktowania się z osobą dotkniętą przemocą domową			
Zakaz wstępu i przebywania osoby stosującej przemoc na terenie szkoły, placówki oświatowej, opiekuńczej i artystycznej, do których uczęszcza osoba dotknięta przemocą domową			
Zakaz wstępu i przebywania osoby stosującej przemoc w miejscach pracy osoby doznającej przemocy domowej			
Zawiadomienie komórki organizacyjnej Policji, właściwej w spawach wydawania pozwolenia na broń, o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty”			
Odebranie broni palnej, amunicji oraz dokumentów potwierdzających legalność posiadania broni			
Poinformowanie o prawnokarnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej			
Inne (wymień jakie?)			

XII. DZIAŁANIA INTERWENCYJNE PODJĘTE WOBEC OSOBY DOZNAJĄCEJ PRZEMOCY DOMOWEJ
(zaznacz w odpowiednim miejscu znak X):

Działanie	Osoba 1 doznająca przemocy	Osoba 2 doznająca przemocy	Osoba 3 doznająca przemocy
Udzielono pomocy ambulatoryjnej			
Przyjęto na leczenie szpitalne			
Wydano zaświadczenie o przyczynach i rodzaju uszkodzeń ciała			
Zapewniono schronienie w placówce całodobowej			
Zabezpieczono małoletniego w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia			

Powiadomiono sąd rodzinny o sytuacji małoletniego			
Przekazanie formularza „Niebieska Karta – B”			
Inne (wymień jakie?)			

XIII. DODATKOWE INFORMACJE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

XIV. WSZCZĘCIE PROCEDURY „NIEBIESKIE KARTY” NASTĄPIŁO PRZEZ (zaznacz w odpowiednim miejscu znak X):

Pracownika socjalnego jednostki organizacyjnej pomocy społecznej	
Funkcjonariusza Policji	
Żołnierza Żandarmerii Wojskowej	
Pracownika socjalnego specjalistycznego ośrodka wsparcia dla osób doznających przemocy domowej	
Asystenta rodziny	
Nauczyciela	
Osobę wykonującą zawód medyczny, w tym lekarza, pielęgniarkę, położną lub ratownika medycznego	
Przedstawiciela gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych	
Pedagoga, psychologa lub terapeutę, będących przedstawicielami podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej	

.....
imię i nazwisko oraz czytelny podpis osoby wypełniającej
formularz „Niebieska Karta – A”

.....
(data wpływu formularza, podpis członka Zespołu Interdyscyplinarnego)

¹⁾ wpisać właściwe

²⁾ numer PESEL wpisuje się, o ile danej osobie numer taki został nadany. W przypadku braku numeru PESEL jest konieczne podanie innych danych identyfikujących osobę

³⁾ podkreślić rodzaje zachowań

„NIEBIESKA KARTA – B”**INFORMACJA DLA OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ****Co to jest procedura „Niebieskie Karty”?**

Są to różne działania podejmowane w sytuacji podejrzenia lub stwierdzenia stosowania przemocy domowej na podstawie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Celem procedury „Niebieskie Karty” jest zatrzymanie przemocy domowej i udzielenie pomocy i wsparcia Tobie i Twoim najbliższym. Na skutek wszczęcia procedury „Niebieskie Karty” informacja dotycząca Twojej sytuacji zostanie przekazana do grupy diagnostyczno-pomocowej. Więcej informacji na temat dalszych działań uzyskasz podczas spotkania z członkami tej grupy, na które zostaniesz zaproszona/(y). W trakcie procedury członkowie grupy będą kontaktować się także z osobą, która przemoc stosuje.

Co to jest przemoc domowa?

Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienia lub krzywdę,
- d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Kto może być osobą doznającą przemocy domowej?

- a) małżonek, także w przypadku gdy małżeństwo ustało lub zostało unieważnione, oraz jego wstępni (np. rodzice, dziadkowie, pradziadkowie), zstępni (np. dzieci, wnuki, prawnuki), rodzeństwo i ich małżonkowie,
- b) wstępni i zstępni oraz ich małżonkowie,
- c) rodzeństwo oraz ich wstępni, zstępni i ich małżonkowie,
- d) osoba pozostająca w stosunku przysposobienia i jej małżonek oraz ich wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- e) osoba pozostająca obecnie lub w przeszłości we wspólnym pożyciu oraz jej wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- f) osoba wspólnie zamieszkująca i gospodarująca oraz jej wstępni, zstępni, rodzeństwo i ich małżonkowie,
- g) osoba pozostająca obecnie lub w przeszłości w trwałej relacji uczuciowej lub fizycznej niezależnie od wspólnego zamieszkiwania i gospodarowania,
- h) małoletni.

Najczęstsze formy przemocy domowej:

Przemoc fizyczna: bicie, szarpanie, kopanie, duszenie, popychanie, obezwładnianie i inne.

Przemoc psychiczna: izolowanie, wyzywanie, ośmieszanie, grożenie, krytykowanie, poniżanie i inne.

Przemoc seksualna: zmuszanie do obcowania płciowego, innych czynności seksualnych i inne.

Przemoc ekonomiczna: nielożenie na utrzymanie osób, wobec których istnieje taki obowiązek, niezaspokajanie potrzeb materialnych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie i inne.

Przemoc za pomocą środków komunikacji elektronicznej: wyzywanie, straszenie, poniżanie osoby w Internecie lub przy użyciu telefonu, robienie jej zdjęcia lub rejestrowanie filmów bez jej zgody, publikowanie w Internecie lub rozsyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które ją obrażają lub ośmieszają i inne.

Inny rodzaj zachowań: zaniedbanie, niezaspokojenie podstawowych potrzeb biologicznych, psychicznych i innych, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, wynoszenie sprzętów domowych i ich sprzedawanie, pozostawianie bez opieki osoby, która z powodu choroby, niepełnosprawności lub wieku nie może samodzielnie zaspokoić swoich potrzeb, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków i inne.

WAŻNE

Prawo zabrania stosowania przemocy i krzywdzenia swoich bliskich. Jeżeli Ty lub ktoś z Twoich bliskich jest osobą doznającą przemocy domowej, nie wstydź się prosić o pomoc. Wezwij Policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112. Prawo stoi po Twojej stronie!

Masz prawo do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z użyciem przemocy domowej do Prokuratury, Policji lub Żandarmerii Wojskowej.

Możesz także zwrócić się po pomoc do podmiotów i organizacji realizujących działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

Pomogą Ci:

- **Ośrodki pomocy społecznej** – w sprawach socjalnych, bytowych i prawnych.
- **Powiatowe centra pomocy rodzinie** – w zakresie prawnym, socjalnym, terapeutycznym lub udzielą informacji na temat instytucji lokalnie działających w tym zakresie w Twojej miejscowości.
- **Ośrodki interwencji kryzysowej i Ośrodki wsparcia** – zapewniając schronienie Tobie i Twoim bliskim, gdy doznajesz przemocy domowej, udzielą Ci pomocy i wsparcia w przezwyciężeniu sytuacji kryzysowej, a także opracują plan pomocy.
- **Specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej** – zapewniając bezpłatne całodobowe schronienie Tobie i Twoim bliskim, gdy doznajesz przemocy domowej, oraz udzielą Ci kompleksowej, specjalistycznej pomocy w zakresie interwencyjnym, terapeutyczno-wspomagającym oraz potrzeb bytowych.
- **Okręgowe ośrodki i lokalne punkty działające w ramach Sieci Pomocy Pokrzywdzonym Przystępstwem** – zapewniając profesjonalną, kompleksową i bezpłatną pomoc prawną, psychologiczną, psychoterapeutyczną i materialną.
- **Sądy opiekuńcze** – w sprawach opiekuńczych i alimentacyjnych.
- **Placówki ochrony zdrowia** – np. uzyskać zaświadczenie lekarskie o doznanych obrażeniach.
- **Komisje rozwiązywania problemów alkoholowych** – podejmując działania wobec osoby nadużywającej alkoholu.
- **Punkty nieodpłatnej pomocy prawnej** – w zakresie uzyskania pomocy prawnej.

Wykaz placówek funkcjonujących na Twoim terenie, udzielających pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy domowej

Uwaga: (dane wprowadza zespół interdyscyplinarny):

Lp.	Nazwa instytucji/organizacji	Adres instytucji/organizacji	Telefon	Adres e-mail

Możesz zadzwonić do:

- **Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” tel. 800 12 00 02** (linia całodobowa i bezpłatna), w poniedziałki w godz. 18⁰⁰–22⁰⁰ można rozmawiać z konsultantem w języku angielskim, a we wtorki w godz. 18⁰⁰–22⁰⁰ w języku rosyjskim. **Dyżur prawny tel. (22) 666 28 50** (linia płatna, czynna w poniedziałek i wtorek w godzinach 17⁰⁰–21⁰⁰) oraz **tel. 800 12 00 02** (linia bezpłatna, czynna w środę w godzinach 18⁰⁰–22⁰⁰). **Poradnia e-mailowa:** niebieskalinia@niebieskalinia.info. Członkowie rodzin z problemem przemocy i problemem alkoholowym mogą skonsultować się także przez **SKYPE: pogotowie.niebieska.linia** ze specjalistą z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – konsultanci posługują się językiem migowym.
- **Ogólnokrajowej Linii Pomocy Pokrzywdzonym tel. +48 222 309 900** przez całą dobę można anonimowo uzyskać informacje o możliwości uzyskania pomocy, szybką poradę psychologiczną i prawną, a także umówić się na spotkanie ze specjalistami w dowolnym miejscu na terenie Polski. Możliwe są konsultacje w językach obcych oraz w języku migowym.
- **Policyjny telefon zaufania dla osób doznających przemocy domowej nr 800 120 226** (linia bezpłatna przy połączeniu z telefonów stacjonarnych, czynna codziennie w godzinach od 9³⁰ do 15³⁰, od godz. 15³⁰ do 9³⁰ włączony jest automat).

THE BLUE CARD - B

INFORMATION FOR PEOPLE AFFECTED BY DOMESTIC VIOLENCE

What is domestic violence?

Domestic violence is a one-time or repeated deliberate act or negligence that violates the rights or personal interests of family members, as well as other people living or running a household together, in particular exposing these people to the risk of loss of life or health, violating their dignity, bodily inviolability, freedom, including sexual freedom, causing damage to their physical or mental health, as well as causing suffering and moral harm to people affected by violence.

Who may be a victim of domestic violence?

- spouses
- partners in informal relationships
- children
- elderly people
- disabled people

The most common forms of domestic violence are:

Physical violence:

- beating, pushing, kicking, choking, hitting with objects, burning, slapping ...

Psychical violence:

- deriding, mocking, insulting, disrespecting, constantly criticising, controlling and limiting contact with loved ones ...

Sexual violence:

- forcing sexual intercourse, forcing unacceptable sexual practices, forcing sex with other people ...

Another type of behaviour:

- forcing someone to give up their financial resources, preventing employment, not satisfying basic material needs ...
- destroying personal belongings
- demolition of the apartment
- taking home appliances and selling them
- leaving unattended a person who, due to illness, disability or age, cannot meet their needs on their own

- forcing someone to drink alcohol
- coercing the use of narcotic drugs, psychotropic substances or medications

REMEMBER!!!

The law prohibits the use of violence and harm to your loved ones. If you or someone close to you is a victim of violence by a relative or friend, do not hesitate to ask for help. The law is on your side!

If you experience such behaviour, notify:

- the police by calling 997 or 112,
- the public prosecutor's office.

The police officer has a duty to:

- **ensure safety** (Article 15a of the Act of 6 April 1990 on the Police - police officers, when performing activities, have the right to arrest perpetrators of domestic violence posing a direct threat to human life or health);
- **provide information about the intervening police officers** (rank, name and surname and identification number of police officers, name and headquarters of the unit in which they serve);
- **transfer, at the request of the court or the public prosecutor's office, the police documentation as evidence in the proceedings;**
- **participate, at the request of the court, as witnesses in the related criminal case.**

During the preparatory proceedings, the public prosecutor has the right to:

- put the suspect under the supervision of the Police, with the prohibition of contacting the aggrieved party;
- put the suspect under the supervision of the Police instead of applying temporary arrest, provided that the accused leaves the premises shared with the aggrieved party within the prescribed period and determines their place of stay;
- order the suspect to leave the premises shared with the aggrieved party - if there is a reasonable concern that the accused will again commit a violent crime against that person, especially if he or she has threatened to do so.

Polish law prosecutes perpetrators of crimes against close persons for:

- physical or mental abuse of a close person or another person remaining in a permanent or temporary relationship depending on the perpetrator, or a minor or a person helpless due to their mental or physical condition - Article 207 of the Penal Code;
- hitting a person or violating their bodily inviolability in another way - Article 217 of the Penal Code (the prosecution of the crime is carried out on a private charge);
- deprivation of human liberty - Article 189 of the Penal Code;
- threatening another person with a crime to their detriment or the detriment of their next of kin, if the threat raises a reasonable concern in the person threatened that it will be met - Article 190 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);

- evoking a sense of threat in another person, justified by circumstances, or violating their privacy by persistent harassment – Article 190a § 1 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);
- the use of unlawful violence or threats in order to force another person to act, refrain from acting or endure a specific condition - Article 191 of the Penal Code;
- perpetuating the image of a naked person or person during sexual activity, by the use of violence, an unlawful threat or deception against them, or disseminating the image of a naked person or during sexual activity without their consent - Article 191a of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);
- forcing another person to a sexual intercourse through violence, unlawful threat or deception (rape) and causing another person to subject to or perform other sexual act - Article 197 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party); /CAUTION! This crime is also committed by a spouse who rapes their spouse!;/
- causing serious bodily harm in the form of: depriving a person of sight, hearing, speech, the ability to procreate or other severe disability, severe incurable or long-term disease, a real life-threatening disease, permanent mental illness, total or substantial and permanent inability to work in the profession or permanent, substantial disfigurement or deformation of the body - Article 156 of the Penal Code;
- causing a violation of the organ function or health disorder, with the closest person being a victim - Article 157 § 1 and 2 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);
- persistent avoidance of the duty of care imposed by statute or a court decision by not contributing to the maintenance of the next of kin or another person and thus making them unable to meet basic life needs (avoidance of the alimony obligation) - Article 209 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party, social welfare body or other competent authority);
- theft or theft with burglary to the detriment of the closest person - Article 278 of the Penal Code and Article 279 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);
- destroying, damaging someone else's property or making it unusable - Article 288 of the Penal Code (prosecuted at the request of the aggrieved party);
- abandonment in breach of the obligation of care for a minor under the age of 15 or for a person vulnerable due to their mental or physical condition - Article 210 of the Penal Code;
- abduction or detention of a minor under the age of 15 or a person vulnerable due to their mental or physical condition, against the will of the person responsible for care or supervision - Article 211 of the Criminal Code;
- sexual intercourse with a minor under the age of 15 or committing other sexual activity against such a person or causing them to subject to to such activities or to perform them - Article 200 of the Penal Code;
- inducing a minor to drink by supplying them with an alcoholic drink, facilitating its consumption, or persuading them to consume such a drink - Article 208 of the Penal Code

You also have the right to report a crime committed by a person who harms you and your family to the Police or the public prosecutor's office.

REMEMBER!!!

The perpetrator of violence against close persons, when feeling that they can get away with their wrongdoing, will probably not change their conduct, they will continue to use violence, regardless of the promises made; and next time it could be much worse.

However, if you trust their declarations about changing their behaviour towards you/your family and decide to withdraw, remember that the evidence you have given so far will not be used by legal institutions operating to help you. Therefore, before making such a decision, consider and consult a psychologist, therapist or other person helping victims of domestic violence, e.g. in a specialised support centre for victims of domestic violence or a crisis intervention centre.

REMEMBER!!!

It is possible to stop domestic violence - you can fight it and get help for yourself and your relatives.

How is it possible?

Take two steps:

1. Step one - write down the course of the event (memory can be unreliable):

Who hurt you? (first name and surname).....

Who is the perpetrator of domestic violence for you? (Specify who - husband, wife, partner, father, mother, brother, sister, son, daughter, other)

.....
.....
.....
.....

When did it happen? date hour place

.....
What was the violence? (row, screaming, scolding, hitting, kicking, throwing objects, destroying objects, hitting children, beating threats, killing threats, throwing out of the house, other - please specify)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Who saw or heard the course of the event?

.....
.....

Who intervened? (name and surname of the police officer, their service number, unit).....

.....
.....
.....

.....
.....
Is this the first time the police has intervened in your home in such an incident?

YES [] NO []

How often does violence happen in your home? (once a month, once a week, more often)

.....
.....
.....
When was the last time it happened?

Is domestic violence accompanied with drinking alcohol?

YES [] NO []

Is it always the same perpetrator that hurts you?

YES [] NO []

Has the perpetrator been convicted for a similar act?

YES [] NO []

Has the court applied the supervision of a probation officer to the perpetrator?

YES [] NO []

2. Step two - who can you contact for help?

Have you ever used the help of institutions or organisations obliged to provide help?

YES [] NO []

If: "YES", which institutions or organisations?

.....
.....
• If: "NO", then please find below the names of institutions and organisations that you can use and address:

- **Social welfare centres** - they will help you in social, living and legal matters.
- **District family support centres** - they will help you in legal, social and therapeutic matters or provide information on local institutions operating in this field in your place of residence.
- **Crisis intervention centres** - they will provide shelter for you and your family if you are a victim of domestic violence, provide you with help and support in overcoming a crisis situation, and will develop an assistance plan.
- **Support centres** - will provide shelter for you and your family if you are a victim of domestic violence, they will provide you with help and support in overcoming a crisis situation.
- **Specialised support centres for victims of domestic violence** - will provide free shelter for you and your family if you are a victim of domestic violence, and will provide you with specialist assistance, including psychological, legal, social, therapeutic and medical assistance, and with support in overcoming the situation crisis, and will develop an assistance plan.
- **Public Prosecutor's Office, Police** - this is where you can report of a crime of abuse committed to your detriment or to the detriment of your relatives and ask for basic legal information.
- **Family and guardianship court** - this is where you can submit a petition in family matters or your children's guardianship.

- **Health protection** - this is where you can obtain a medical certificate of sustained injuries, ask for medical help, and ask for addresses of specialist medical clinics.
- **Municipal Alcohol Problem Solving Committee** - if in your case domestic violence is accompanied by drinking, you can ask them to send the offender to addiction treatment or get other help related to alcohol abuse.

There are local centres in your area that provide assistance to victims of domestic violence:

No.	Name of the institution / organisation	Address of the institution / organisation	Telephone	E-mail address
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

You can also dial the following telephone numbers:

Nationwide Ambulance Service for Victims of Domestic Violence - "BLUE LINE" 24-hour and toll-free telephone: 800 - 120 - 002 including: **duty in English** - Mondays from 6 p.m. to 10 p.m.; **duty in Russian** - Tuesdays from 6.00 p.m. to 10.00 p.m.; **legal duty** - Wednesdays from 6 p.m. to 10 p.m. and on toll number **22 - 666 - 28 - 50** Monday and Tuesday from 5 p.m. to 9 p.m. SKYPE - duty in sign language - **pogotowie.niebieska.linia** (Mondays from 1 p.m. to 3 p.m.) and contact via e-mail counselling centre - niebieskalinia@niebieskalinia.info

* **Police Helpline phone: 800 120 226** (free line when calling from a landline, daily from 9.30 am to 3:30 pm, the machine is on from 3.30 pm to 9.30 am).

IMPORTANT

As a result of initiating the "Blue Card" procedure, information about your family situation will be forwarded to the president of the interdisciplinary team, who will take further action.

You can always call the Police for an intervention, inform the public prosecutor's office and ask for help from the entity/organisations that carry out activities to counteract domestic violence.

You can also ask your community police officer to come to your home and give you the necessary help and information.

Glossary of names of institutions/organisations:

Interdisciplinary team for Counteracting Domestic Violence for the (name of the district) District of the Capital City of Warsaw, Warsaw District Police Headquarters (number - e.g. I)	Zespół interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dla Dzielnicy (nazwa dzielnicy) m.st. Warszawy Komenda Rejonowa Policji Warszawa (numer - np. I)
(name of the district) Warsaw Police Station	Komisariat Policji Warszawa (nazwa dzielnicy)
Social Welfare Centre of the (name of the district) District of the Capital City of Warsaw	Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy (nazwa dzielnicy) m.st. Warszawy
Counselling Centre for Counteracting Domestic Violence	Poradnia ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
Warsaw Crisis Intervention Centre	Warszawski Ośrodek Interwencji Kryzysowej
Alcohol Problem Solving Committee of the Capital City of Warsaw, (name of the district) District Complex	Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych m.st. Warszawy Dzielnicowy Zespół (nazwa dzielnicy)
Psychological and Pedagogical Counselling Centre	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna
Warsaw- (name of the district) Independent Complex of Public Open Healthcare Establishments	Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Lecznictwa Otwartego Warszawa-(nazwa dzielnicy)
Information and consultation point	Punkt informacyjno-konsultacyjny
Non-governmental organisation	Organizacja Pozarządowa

ГОЛУБАЯ КАРТА - В

ИНСТРУКЦИЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ПОСТРАДАВШИХ ОТ ДОМАШНЕГО НАСИЛИЯ

Что такое домашнее насилие?

Насилие в семье - это однократное или многократное умышленное совершение действий или бездействие, нарушающее права или безопасность членов семьи, а также других людей, которые живут или ведут хозяйство вместе, в частности подвергая этих людей риску потери жизни или здоровья, нарушая их достоинство, телесную неприкосновенность, свободу, в том числе сексуальную, нанося вред их физическому или психическому здоровью, а также причиняя страдания и моральный вред людям, страдающим от насилия.

Кто может стать жертвой домашнего насилия?

- супруги
- партнеры в неформальных отношениях
- дети
- пожилые люди
- инвалиды

Наиболее распространенными формами домашнего насилия являются:

Физическое насилие:

- удары, толкание, пинки ногами, удушение, бросание предметов, прижигание, пощечины ...

Психологическое насилие:

- насмешки, высмеивание, оскорбление, неуважение, постоянная критика, контроль и ограничение контактов с близкими ...

Сексуальное насилие:

- принуждение к половому сношению, принуждение к неприемлемым сексуальным действиям, принуждение к сексу с третьими лицами ...

Другой тип поведения:

- принуждение отдавать полученные финансовые ресурсы, способствование невозможности трудоустройства, лишение возможности удовлетворения основных материальных потребностей ...
- порча личных вещей
- порча помещения
- вынос и сбыт бытовой техники
- оставление без присмотра человека, который из-за болезни, инвалидности или возраста не может самостоятельно удовлетворить свои потребности
- принуждение к употреблению алкоголя
- принуждение к употреблению наркотических средств, психотропных веществ или наркотиков

ПОМНИТЕ !!!

Закон запрещает применение насилия и причинения вреда своим близким. Если вы или кто-то из ваших близких является жертвой насилия со стороны любимого человека, не стесняйтесь просить о помощи. Закон на вашей стороне!

Если вы страдаете от такого поведения, сообщите об этом:

- полиции по телефону 997 или 112,

- прокуратура.

Полицейский обязан:

- **гарантировать безопасность** (Статья 15а Закона от 6 апреля 1990 года о полиции - работники полиции, осуществляя профессиональную деятельность, имеют право задерживать виновных в домашнем насилии, которое представляет прямую угрозу жизни или здоровью людей)
- **предоставить информацию о вмешательстве полицейских** (звание, имя и фамилия и идентификационный номер полицейских, номер и подразделение, в котором они проходят службу);
- **передать по требованию суда или прокуратуры полицейскую документацию в качестве доказательства в процессе;**
- **участвовать, по требованию суда, в уголовном деле в качестве свидетелей.**

Прокурор во время подготовительного производства имеет право:

- передачи подозреваемого под надзор полиции с запретом контакта с потерпевшей стороной;
- передачи подозреваемого под надзор полиции вместо применения временного ареста при условии, что обвиняемый в течение установленного срока покинет помещение, которое делит с потерпевшей стороной, и определит место его нахождения;
- приказать подозреваемому освободить помещение, общее с потерпевшей стороной - если есть обоснованный страх, что обвиняемый вновь совершит насильственное преступление против этого лица, особенно если он или она угрожали совершить такое правонарушение.

Польское законодательство преследует виновных в преступлениях против родственников, а именно:

- физическое или психическое жестокое обращение с близким лицом или иным лицом, которое остается в постоянных или временных отношениях, зависящих от виновника, или с несовершеннолетним лицом, или человеком, который находится в беспомощном состоянии из-за своего психического или физического состояния - ст. 207 Уголовного кодекса;

- избиение человека или нарушение его телесной неприкосновенности другим способом - ст. 217 Уголовного кодекса (привлечение к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- лишение свободы человека - ст. 189 Уголовного кодекса;

- угроза другому лицу совершением преступления в ущерб ему или во вред ближайшим родственникам, если угроза вызывает оправданный страх у лица, которому угрожают, что угроза будет осуществлена - ст. 190 Уголовного кодекса (привлечение к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- вызывание чувства угрозы у другого лица, которое оправдано обстоятельствами, или нарушение их частной жизни постоянным домогательством - ст. 190а § 1 ГК (привлечение к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- использование незаконного насилия или угроз с целью заставить другого человека действовать, воздерживаться от или переносить определенное состояние - ст. 191 Уголовного кодекса;

- запись изображения лица обнаженным или во время сексуального акта, использование насилия, незаконной угрозы или обмана, или распространение изображения лица обнаженным или во время сексуального акта без его согласия - ст. 191а Уголовного кодекса (привлечение к ответственности по требованию потерпевшей стороны)

- побуждение другого лица к половому акту путем насилия, незаконной угрозы или обмана (изнасилование) и принуждение лица к другому половому действию или совершение такого действия таким же образом - ст. 197 Уголовного кодекса (привлекается к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны) / **ВНИМАНИЕ!** Это преступление также совершает тот из супругов, который допустил к изнасилованию супруга! /;

- причинение серьезного вреда здоровью в виде: лишения человека зрения, слуха, речи, способности продолжать род или другой тяжелой инвалидности, тяжелой неизлечимой или длительной болезни, реальной опасности для жизни, постоянной психической болезни или существенной постоянной невозможности работать по профессии или постоянное, существенное обезображивание или повреждение тела - ст. 156 Уголовного кодекса;

- причинение нарушения функции органа или нарушения здоровья, вследствие чего жертвой становится близкий человек - ст. 157 п. 1 и 2 ГК (привлекается к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- постоянное избежание обязанности ухода по закону или решению суда, не содействие содержанию ближайших родственников или другого лица и тем самым подверженности их невозможности удовлетворить основные жизненные потребности (во избежание обязательства по содержанию) - ст. 209 Уголовного кодекса (привлекается к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны, органа социального обеспечения или другого компетентного органа)

- кража или кража со взломом в ущерб близкому человеку - ст. 278 Уголовного кодекса и ст. 279 Уголовного кодекса (привлекается к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- уничтожение, повреждение чужого имущества или приведение его в негодность - ст. 288 Уголовного кодекса (привлекается к ответственности по ходатайству потерпевшей стороны)

- отказ с нарушением обязанности заботиться о несовершеннолетнем, которому не исполнилось 15 лет, или лице, являющимся беспомощным из-за психического или физического состояния - ст. 210 Уголовного кодекса;

- похищение или задержание несовершеннолетнего лица в возрасте до 15 лет или лица, находящегося в беспомощном состоянии в силу своего психического или физического состояния, против воли лица, назначенного для ухода и надзора - ст. 211 УК;

- половой акт с несовершеннолетним лицом, не достигшим 15-летнего возраста, или совершение иного сексуального действия против воли такого лица или принуждение его подчиняться такому действию или выполнять его - ст. 200 Уголовного кодекса;

- содействие употреблению алкоголя несовершеннолетним путем поставки напитка, облегчения потребления или убеждения потреблять такой напиток - ст. 208 Уголовного кодекса

Вы также имеете право подать заявление в полицию или прокуратуру о преступлении, совершенном лицом, нанесящим ущерб вам и вашей семье.

ПОМНИТЕ!!!

Виновник насилия в отношении родственников, когда он будет чувствовать себя безнаказанным, вероятно, не изменится, он будет продолжать применять насилие, независимо от обещаний; в следующий раз это может быть гораздо хуже.

Однако, если вы доверяете его заявлениям об изменении поведения в отношении вас / вашей семьи и хотите отказаться, помните, что показания, которые вы подали до сих пор, не смогут быть использованы юридическими учреждениями, которые работают, чтобы помочь вам. Поэтому перед тем, как принять такое решение, подумайте и проконсультируйтесь с психологом, терапевтом или другим лицом, которое помогает жертвам домашнего насилия, например, в специализированном центре поддержки жертв домашнего насилия, центре кризисного вмешательства.

ПОМНИТЕ!!!

Остановить домашнее насилие можно - вы можете с ним бороться и получить помощь для себя и своих близких.

Как это возможно?

Сделайте два шага:

1. Шаг первый - запишите ход события (память может оказаться ненадежной):

Кто вас обидел? (Имя и фамилия).....

Кто для вас виновник домашнего насилия? (Укажите, кто - муж, жена, партнер, партнерша, отец, мать, брат, сестра, сын, дочь, другие).....

Когда это случилось? дата время место

На чем заключалось насилие? (Ссора, крик, ложь, избиение, избиение ногами, бросание предметов, уничтожение вещей, биение детей, угрозы избиения, угрозы убийством, выбрасывание из дома, другое – что именно?)

Кто видел, слышал ход события?.....

Кто вмешался? (Имя и фамилия полицейского, его служебный номер, подразделение).....

Это первый случай, когда вмешивается полиция?

ДА [] НЕТ []

Как часто в вашем доме случается насилие? (Раз в месяц, раз в неделю, чаще).....

Когда это произошло в последний раз?

Сопровождается домашнее насилие употреблением алкоголя?

ДА [] НЕТ []

Всегда вас обижает тот же человек?

ДА [] НЕТ []

Был ли обидчик приговорен судом за подобное деяние?

ДА [] НЕТ []

Применял ли суд надзор работника пробации к обидчику?

ДА [] НЕТ []

2. Шаг второй - к кому можно обратиться за помощью?

Вы когда-нибудь пользовались / использовали помощь учреждений или организаций, обязанных предоставить помощь?

ДА [] НЕТ []

Если «ДА», в какие учреждения или организации вы обращались за помощью?.....

Если «НЕТ», то ниже мы приводим названия учреждений и организаций, которыми вы можете воспользоваться и обратиться в:

● **Центры социальной помощи** - они помогут вам в социальных, жизненных и юридических вопросах.

● **Повятовые центры поддержки семьи** - они помогут вам в юридических, социальных и терапевтических вопросах или предоставят информацию о местных учреждениях, работающих в этой области в вашем городе.

- **Центры кризисного вмешательства** - обеспечат убежище для вас и вашей семьи, если вы станете жертвой домашнего насилия, окажут вам помощь и поддержку в преодолении кризисной ситуации и разработают план помощи.
- **Центры поддержки** - предоставят убежище вам и вашей семье, если вы станете жертвой домашнего насилия, окажут вам помощь и поддержку в преодолении кризисной ситуации.
- **Специализированные центры поддержки жертв домашнего насилия** - предоставят вам и вашей семье бесплатный приют, если вы станете жертвой домашнего насилия, и предоставят вам специализированную помощь, включающую психологическую, юридическую, социальную, терапевтическую и медицинскую помощь и поддержку в преодолении кризисной ситуации, и также разработают план помощи.
- **Прокуратура, полиция** - там вы можете подать заявление о преступлении, которое причиняет вам вред или вред вашим родственникам, и получить базовую юридическую информацию.
- **Суд по вопросам семьи и опеки** - там вы можете подать ходатайство о семейных делах или об опеке над вашими детьми.
- **Здравоохранение** - там вы можете получить медицинскую справку о травмах, обратиться за медицинской помощью и узнать адреса специализированных медицинских клиник.
- **Комиссии по решению проблем алкоголя** - если домашнее насилие сопровождается выпивкой, вы можете попросить направить обидчика на лечение алкоголизма или получить другую помощь, связанную со злоупотреблением алкоголем.

В вашем районе есть местные центры, оказывающие помощь жертвам домашнего насилия:

№	Название учреждения / организации	Адрес учреждения / организации	Телефон	Электронный адрес
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

Вы также можете позвонить по следующим телефонам:

*** Национальная служба скорой помощи для жертв домашнего насилия «ГОЛУБАЯ ЛИНИЯ»** круглосуточный и бесплатный телефон: **800 – 120 – 002**, в том числе: дежурство **на английском языке** – по понедельникам с 18 до 22; дежурство **на русском языке** – по вторникам с 18 до 22; дежурство **юриста** – по средам с 18 до 22 и по платному телефону **22 – 666 – 28 – 50** по

понедельникам и вторникам с 17 до 21; SKYPE - дежурство на языке жестов - pogotowie.niebieska.linia (по понедельникам с 13 до 15), а также контакт через консультацию по электронной почте - niebieskalinia@niebieskalinia.info.

* **Полицейский телефон доверия, тел. 800120226** (бесплатная линия при подключении к стационарным телефонам, ежедневно с 9:30 до 15:30, автоответчик включен с 15:30 до 9:30).

ВАЖНО

В результате инициирования процедуры «Голубой карты» информация о вашей семейной ситуации будет передана председателю междисциплинарной группы, который будет принимать дальнейшие меры.

Вы всегда можете позвонить в полицию, чтобы она вмешалась, сообщить в прокуратуру и обратиться за помощью к субъектам / организациям, осуществляющим деятельность по противодействию домашнему насилию.

Вы также можете попросить местного советника прийти к вам домой и предоставить вам необходимую помощь и информацию.

Словарь названий учреждений / организаций:

Междисциплинарная группа по противодействию насилию в семье для района (название района) Варшавы Районный участок полиции Варшавы (номер - например I)	
Отделение полиции Варшавы (название района)	
Центр социальной защиты населения района (название района) Варшавы	
Варшавский центр кризисного вмешательства	
Комитет по решению алкогольных проблем Варшава районная группа (название района)	
Психолого-педагогический консультативный центр	
Независимый комплекс открытых учреждений здравоохранения Варшава- (название района)	
Информационно-консультационный пункт	
Общественная организация	

БЛАКИТНА КАРТА - В

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Що таке домашнє насильство?

Насильство в сім'ї - це одноразове або багаторазове умисне вчинення дій або бездіяльність, яка порушує права або безпеку членів сім'ї, а також інших людей, що живуть або ведуть господарство разом, зокрема піддаючи цих людей ризику втрати життя або здоров'я, порушуючи їх гідність, тілесну недоторканність, свободу, в тому числі сексуальну, завдаючи шкоди їх фізичному чи психічному здоров'ю, а також завдаючи страждань та моральної шкоди людям, постраждалим від насильства.

Хто може стати жертвою домашнього насильства?

- подружжя
- партнери в неформальних стосунках
- діти
- люди похилого віку
- інваліди

Найпоширенішими формами домашнього насильства є:

Фізичне насильство:

- удари, штовхання, удари ногами, придушення, жбурляння предметами, припікання, ляпаси по обличчю....

Психологічне насильство:

- глузування, висміювання, ображання, неповага, постійна критика, контроль та обмеження контактів з близькими ...

Сексуальне насильство:

- примушування до статевих зносин, примушування до неприйнятних сексуальних дій, примушування до сексу з третіми особами ...

Інший тип поведінки:

- змушення віддавати отримані фінансові ресурси, унеможливлення працевлаштування, позбавлення задоволення основних матеріальних потреб ...
- нищення особистих речей
- нищення помешкання
- винесення та збування побутової техніки
- залишення без нагляду людини, яка через хворобу, інвалідність чи вік не може самостійно задовольнити свої потреби
- примушування до вживання алкоголю
- примушування до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або наркотиків

ПАМ'ЯТАЙТЕ!!!

Закон забороняє застосування насильства та заподіяння шкоди своїм близьким. Якщо ви або хтось із ваших близьких є жертвою насильства з боку коханої людини, не соромтеся просити про допомогу. Закон на вашому боці!

Якщо ви страждаєте від такої поведінки, повідомте про це:

- поліція за телефоном 997 або 112,
- прокуратура.

Поліцейський зобов'язаний:

- **запевнити безпеку** (Стаття 15а Закону від 6 квітня 1990 року про поліцію - працівники поліції, здійснюючи професійну діяльність, мають право затримувати винних у домашньому насильстві, що становить пряму загрозу життю чи здоров'ю людей)
- **надати інформацію про втручання поліцейських** (звання, ім'я та прізвище та ідентифікаційний номер поліцейських, ім'я та місце підрозділу, в якому вони проходять службу);
- **передати, на вимогу суду або прокуратури, поліцейську документацію як доказ у процесі;**
- **брати участь, на вимогу суду, у кримінальній справі в якості свідків.**

Прокурор під час підготовчого провадження має право:

- передачі підозрюваного під нагляд поліції із заборонаю контакту з потерпілою стороною;
- передачі підозрюваного під нагляд поліції замість застосування тимчасового арешту за умови, що обвинувачений протягом встановленого строку покине приміщення, яке ділить з потерпілою стороною, та визначить місце його перебування;
- наказати підозрюваному звільнити помешкання, спільне з потерпілою стороною - якщо є обґрунтований страх, що обвинувачений знову вчинить насильницький злочин проти цієї особи, особливо якщо він або вона погрожували здійснити таке правопорушення.

Польське законодавство переслідує винних у злочинах проти родичів за:

- фізичне або психічне жорстоке поводження з близькою особою або іншою особою, яка залишається в постійних або тимчасових стосунках залежних від винуватця, або з неповнолітньою особою, або людиною, яка перебуває в безпорадному стані через свій психічний чи фізичний стан - ст. 207 Кримінального кодексу;
- побиття людини або порушення її тілесної недоторканності іншим способом - ст. 217 Кримінального кодексу (переслідування злочину здійснюється за особистим обвинуваченням);
- позбавлення свободи людини - ст. 189 Кримінального кодексу;
- погроза іншій особі вчиненням злочину на шкоду їй або на шкоду найближчим родичам, якщо загроза викликає виправданий страх у особи, якій погрожують, що погроза буде здійснена - ст. 190 Кримінального кодексу (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони);
- викликання почуття загрози у іншій особі, виправдане обставинами, або порушення їхнього приватного життя постійним домаганням - ст. 190а § 1 ЦК (притягнення до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони);
- використання незаконного насильства або погроз з метою змусити іншу особу діяти, утримуватися від або переносити певний стан - ст. 191 Кримінального кодексу;
- запис зображення оголеної особи або особи під час сексуального акту, використання насильства, незаконної погрози чи обману, або поширення зображення оголеної особи або під час сексуального акту без її згоди - ст. 191а Кримінального кодексу (притягнення до відповідальності на вимогу потерпілої сторони);
- спонукання іншої особи до статевого акту шляхом насильства, незаконної погрози чи обману (зґвалтування) та змушення іншої особи до іншої статевої дії або вчинення такої дії таким же чином - ст. 197 Кримінального кодексу (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони); / УВАГА! Цей злочин також вчиняє той з подружжя, який допустив до зґвалтування подружжя! /;
- заподіяння серйозної шкоди здоров'ю у вигляді: позбавлення людини зору, слуху, мови, здатності продовжувати рід або іншої важкої інвалідності, важкої невиліковної або довготривалої хвороби, реальної небезпеки для життя, постійної психічної хвороби або суттєвої постійної неможливості працювати за професією або сталого, суттєвого спотворення чи пошкодження тіла - ст. 156 Кримінального кодексу;

- спричинення порушення функції органу або порушення здоров'я, внаслідок чого жертвою стає найближча людина - ст. 157 п. 1 та 2 ЦК (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони);
- постійне уникнення обов'язку догляду за законом або рішенням суду, не сприяння утриманню найближчих родичів чи іншої особи і тим самим піддавання їх неможливості задовольнити основні життєві потреби (уникнення зобов'язання щодо утримання) - ст. 209 Кримінального кодексу (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони, органу соціального забезпечення або іншого компетентного органу);
- крадіжка або крадіжка зі зломом на шкоду найближчій людині - ст. 278 Кримінального кодексу та ст. 279 Кримінального кодексу (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони);
- знищення, пошкодження чужого майна або приведення його в непридатність - ст. 288 Кримінального кодексу (притягується до відповідальності за клопотанням потерпілої сторони);
- відмова з порушенням обов'язку піклуватися про неповнолітнього, якому не виповнилося 15 років, або за особою, яка є безпомічною через психічний або фізичний стан - ст. 210 Кримінального кодексу;
- викрадення або затримання неповнолітньої особи віком до 15 років або особи, яка перебуває у безпорадному стані внаслідок свого психічного чи фізичного стану, проти волі особи, призначеної для догляду чи нагляду - ст. 211 КК;
- статевий акт з неповнолітньою особою, яка не досягла 15-річного віку, або вчинення іншої сексуальної дії проти такої особи, або змушення її підкорятися такій діяльності або виконувати її - ст. 200 Кримінального кодексу;
- сприяння вживанню алкоголю неповнолітнім шляхом постачання алкогольного напою, полегшення споживання або переконання споживати такий напій - ст. 208 Кримінального кодексу

Ви також маєте право подати заяву до поліції або прокуратури про злочин, скоєний особою, яка завдає шкоди вам та вашій родині.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!!!

Винуватець насильства щодо родичів, коли він почуватиметься безкарним, ймовірно, не зміниться, він буде продовжувати застосовувати насильство, незалежно від обіцянок; наступного разу це може бути набагато гірше.

Однак, якщо ви довіряєте його заявам про зміну поведінки щодо вас / вашої родини і хочете відмовитись, пам'ятайте, що свідчення, які ви подали до цього часу, не зможуть використовувати юридичні установи, які працюють, щоб допомогти вам. Тому перед тим, як прийняти таке рішення, подумайте та проконсультуйтеся з психологом, терапевтом чи іншою особою, яка допомагає жертвам домашнього насильства, наприклад, у спеціалізованому центрі підтримки жертв домашнього насильства, центрі кризового втручання.

ПАМ'ЯТАЙТЕ!!!

Зупинити домашнє насильство можна - ви можете з ним боротися і отримати допомогу для себе та своїх близьких.

Як це можливо?

Зробіть два кроки:

1. Крок перший - запишіть хід події (пам'ять може бути ненадійною):

Хто вас образив? (ім'я та прізвище).....

Хто для вас винуватець домашнього насильства? (Вкажіть, хто - чоловік, дружина, партнер, партнерка, батько, мати, брат, сестра, син, дочка, інші).....

Коли це сталося? дата годинамісце

На чому полягало насилля? (сварка, крик, брехня, побиття, побиття ногами, жбурляння предметів, нищення речей, биття дітей, погрози побиття, погрози вбивством, викидання з дому, інше - вкажіть?)

.....

.....

.....
.....
.....
Хто бачив, чи чув хід події?
Хто втрутився? (ім'я та прізвище поліцейського, його службовий номер, підрозділ).....
.....
.....

Чи вперше поліція втручається у такому випадку?

ТАК [] НІ []

Як часто у вашому домі трапляється насильство? (раз на місяць, раз на тиждень, частіше)
.....
.....

Коли це сталося востаннє?

Чи супроводжується домашнє насильство вживанням алкоголю?

ТАК [] НІ []

Чи завжди вас кривдить та сама людина?

ТАК [] НІ []

Чи кривдник був засуджений судом за подібне діяння?

ТАК [] НІ []

Чи застосовував суд нагляд працівника пробації до кривдника?

ТАК [] НІ []

2. Крок другий - до кого ви можете звернутися за допомогою?

Ви коли-небудь користувались / використовували допомогу установ чи організацій, зобов'язаних надати допомогу?

ТАК [] НІ []

Якщо: «ТАК», до яких установ чи організацій ви звертались за допомогою?.....
.....

Якщо: «НІ», то нижче ми даємо вам назви установ та організацій, якими ви можете скористатися та звернутися до:

- **Центри соціальної допомоги** - вони допоможуть вам у соціальних, життєвих та юридичних питаннях.
- **Пов'язані центри підтримки сім'ї** - вони допоможуть вам у юридичних, соціальних та терапевтичних питаннях або нададуть інформацію про місцеві установи, що працюють у цій галузі у вашому місті.
- **Центри кризового втручання** - забезпечать притулок для вас та вашої родини, якщо ви станете жертвою домашнього насильства, нададуть вам допомогу та підтримку в подоланні кризової ситуації та розроблять план допомоги.
- **Центри підтримки** - нададуть притулок вам і вашій родині, якщо ви станете жертвою домашнього насильства, вони нададуть вам допомогу та підтримку в подоланні кризової ситуації.
- **Спеціалізовані центри підтримки жертв домашнього насильства** - нададуть вам та вашій родині безкоштовний притулок, якщо ви станете жертвою домашнього насильства, та нададуть вам спеціалізовану допомогу, що включає: психологічну, юридичну, соціальну, терапевтичну та медичну допомогу та підтримку в подоланні кризової ситуації, і також розроблять план допомоги.
- **Прокуратура, поліція** - там ви можете подати заяву про злочин, що причиняє вам шкоду або шкоду вашим родичам, і попросити базової юридичної інформації.

- **Суд з питань сім'ї та опіки** - там ви можете подати клопотання про сімейні справи або про опіку над вашими дітьми.
- **Охорона здоров'я** - там ви можете отримати медичну довідку про травми, звернутися за медичною допомогою та дізнатися адреси спеціалізованих медичних клінік.
- **Комісії з вирішення проблем алкоголю** - якщо домашнє насильство супроводжується випивкою, ви можете попросити направити кривдника на лікування алкоголізму або отримати іншу допомогу, пов'язану із зловживанням алкоголем.

У вашому районі є місцеві центри, які надають допомогу жертвам домашнього насилля:

№	Назва установи / організації	Адреса установи / організації	Телефон	Електронна адреса
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

Ви також можете зателефонувати за такими телефонами:

Національна служба швидкої допомоги для жертв домашнього насильства «Блакитна лінія» цілодобовий та безкоштовний телефон: 800 - 120 - 002 включно з:

- чергуванням з англійською мовою - понеділок з 18:00 до 22:00;

- чергуванням з російською мовою - вівторок з 18.00 до 22.00;

- юридичне чергуванням - середа з 18:00 до 22:00 та на платній лінії (22) - 666 - 28 - 50 в понеділок і вівторок з 17:00 до 21:00;

SKYPE – чергування з мовою жестів - pogotowie.niebieska.linia (понеділок з 13:00 до 15:00) та зв'язок через електронну пошту клініки - niebieskalinia@niebieskalinia.info

* **Поліцейський телефон довіри, тел. 800 120 226** (безкоштовна лінія при підключенні до стаціонарних телефонів, щодня з 9:30 до 15:30, автовідповідач увімкнено з 15:30 до 9:30).

ВАЖЛИВО

В результаті ініціювання процедури «Блакитної карти» інформація про вашу сімейну ситуацію буде передана голові міждисциплінарної групи, який вживатиме подальших заходів.

Ви завжди можете зателефонувати в поліцію, щоб вона втрутилася, повідомити прокуратуру та

звернутися за допомогою до суб'єктів / організацій, які здійснюють діяльність з протидії домашньому насильству.

Ви також можете попросити місцевого радника прийти до вас додому та надати вам необхідну допомогу та інформацію.

Словник назв установ / організацій:

Міждисциплінарна група з протидії насильству в сім'ї для району (назва району) Варшави	
Районна дільниця поліції Варшави (номер - наприклад I)	
Відділення поліції Варшави (назва району)	
Центр соціального захисту населення району (назва району) Варшави	
Варшавський центр кризового втручання	
Комітет з вирішення алкогольних проблем Варшава районна група (назва району)	
Психолого-педагогічний консультативний центр	
Незалежний комплекс відкритих закладів охорони здоров'я Варшава- (назва району)	
Інформаційно-консультаційний пункт	
Громадська організація	